

Stipendmottakeren presenteres under Fartein Valen-festivalen

Ghosts in my life (96)

Solo fiolin

Ghosts er skrevet for Trond Sæverud, og cd'en fra urfremføringen vant Spellemannsprisen 97. Åpningsfrasen stuper bokstavelig talt inn i kjernen av verket som kan minne om et mareritt der en løper for livet, men aldri kommer seg av flekken. De raske løpene mister retning og blir til en tilstand. Ut av løpet skytes det ut piler som etterhvert blir en egen stemme og som igjen danner grunnlaget for en ny og roligere del. Spøkelsene strømmer nå fritt ut. Dette er ingen hyggelig sted å være, og fiolinen gjør det den kan for å slite seg ut av hengemyren. Fiolinen er som besatt av demoner og kjemper som en gal for riste av seg fortidens stemmer.

Acompanied Crowd (80)

1. sats

Fiolin, Cello og Klaver

"Jeg ser på teater som om det er musikk, og hører musikk som om det er teater". Sitatet tilhører Luciano Berio og kan på mange måter fungere som en innfallsport til dette, et av mine aller første verk. Det handler om en slags rollespill der instrumentene trer inn og ut av ulike relasjoner. Hvem er med og hvem er i mot? Det starter samstemt, men enigheten rives fort i stykker. To mot en i stadig vekslende konstellasjoner. Det handler om hvem som tilhører hvem. Kanskje om vennskap og sosial usikkerhet? Undertittelen er da også hentet fra det engelske ordtaket: "Two is a company, three is a crowd".

Klagesang til en dør (05)

Sang og cello

Dører er ofte blitt brukt som symbol på forhold som enten er i ferd med å innledes (som foreksempel i sluttscenen på den franske filmen Den fabelaktige Amelie fra Montematre), eller avsluttes (når Nora forlater Helmer i Et Dukkehjem). I Klagesang til en dør synger sangeren til en dør, og celloen låter tidvis som en. Men er det døren eller den som er bak døren det egentlig handler om? Teksten til Heidi Tronsmo tar dør-metaforen et steg lenger. Hun anklager og trygler, mistenker og tror. Men hva kan vel en dør gjøre fra eller til?

Komponist
Glenn Erik Haugland

Fartein Valen-stipend

2007

FARTEIN VALEN
FESTIVALEN
Høgskolen og Sjøro

Stipendmottakeren presenteres under Fartein Valen-festivalen

FARTEINVALEN-STIPENDET 2007

Fartein Valen-stipendet blir delt ut annet hvert år og er på kr 25.000. I tillegg får man et arbeidsopphold i Valenheimen

Glenn Erik Haugland (1961) ble født i New York, og flyttet elleve år gammel til Oslo ved Bergen. I 1985 var han den første som fullførte den nyopprettede komposisjonsutdannelsen ved Norges Musikkhøgskole under veiledning av blant annet komponistene Olav Anton Thommessen og Lasse Thoresen. Han startet like etterpå sitt pro-

fesjonelle virke med hovedvekt på elektroakustisk musikk, men interesserte seg tidlig for musikkteater i utvidet forstand. Eksperimenter innen "performancekunst", "konsertforestillinger" og musikkteater for barn har vært en viktig del av Hauglands utvikling som musikkdramatiker. Hans verksliste består i dag av

over 100 verk, hvorav 10 operer. Sammen med Heidi Tronsmo og Ståle Tråsdahl startet han i 1990 musikkteatergruppen Opera Omnia. Erfaringer fra arbeidet med over 30 ulike musikkteaterproduksjoner, førte i 2000/2001 til operasuksessene PoY! og "Hulda og Garborg". Barneoperaen PoY! har blitt fremført over 130 ganger i hele Europa, mens Hulda og Garborg har vært både en publikums- og kritikersuksess. Haugland ble i 2004 nominert til Nordisk Råds Musikkpris for nettopp kammeroperaen Hulda og Garborg. Nylig startet Haugland sammen med Tronsmo og Tråsdahl plateselskapet Opera Omnia Records, og markerte det med utgivelse av dobbel cd'en EN SOM SANG og barneoperaen PoY!

Stipendmottakeren presenteres under Fartein Valen-festivalen

Haugland var formann for Norsk Komponistforening fra 1997 til 2002, og ble regnet som en av kunstens mest profilerte talsmenn de årene han ledet foreningen. I den senere tid har Haugland hatt suksesser med blant annet verk for Bergen Filharmoniske Orkester, Oslo Filharmoniske Orkester, Bergen Domkantori, Rascher Saxofonkvartett og nylig med 3x3 - en ny barneopera på Den Nationale Scene samt Agder teater. En opera bestilt av Den Norske Opera basert på boken "Dukken i taket" av Ingvar Ambjørnsen skal urfremføres 09 2007

Verkkommentar

Det vil være uærlig overfor lytteren å legge skjul på at jeg bruker egne livserfaringer som material for min musikk. Men det spørs om det vil hjelpe lytteropplevelsen å vite om detaljer fra mitt liv som kan forbindes det en faktisk hører. Snarere tvert i mot. Den koblingen fungerer nok best i mitt eget hode!

Jeg prøver derfor å ta et skritt tilbake, i retning kritikerrollen, og ser om det kan gi noen verdifulle spor. Ikke lett for en som allerede vet for mye om hvordan musikken er tenkt og villet.

Stipendmottakeren presenteres under Fartein Valen-festivalen

Som en sang (07) Hørespillopera unplugged

Sanger – Performanceartist – Elektronikk
Tekst: Heidi Tronsmo

Å se og høre seg selv utenfra kan være en skremmende opplevelse. Men likefullt tvingende nødvendig for å takle tilværelsen og korrigere seg selv. "Som en sang" bygger på "En som sang", en serie solosanger som inneholder dramatisk, skjeve observasjoner fra tilværelsen og viktige selvinnsikter. I "Som en sang" er tvilen og dobbelheten i hovedpersonen (Jeg – Heidi Tronsmo) personifisert av en mann (Rasmus Jørgensen). Det er hele tiden et åpent spørsmål hvem dette speilbildet er. Kan han faktisk være en annen enn henne? Uavklarheten

er forvirrende og kanskje til og med frustrerende. Hun speiler seg, tester seg selv og går i kontrastasjon med denne skyggen, kameraet eller selvbildet. Samspillet utvikler seg til dueller og duetter. Hvem er det som egentlig styrer hvem? Musikken er hentet fra den nylig utgitte hørespilloperaen "Som en sang". I forestillingen følger den en slags symfonisk form med en åpningsatts som er proklamerende, etterfulgt av en scherzo, 2 langsomme satser, en dansesatts og en rekapitulasjon.

